

fremhævet, at man i Folkethinget havde stillet sig paa en fuldstændig ignorerende og hensynsløs Maade lige overfor det andet Thing. Jeg tror, at det er en Misforstaaelse, der er grundet i en Misforstaaelse af det foreliggende Lovforslags Karakter. Naar man stod foran en Behandling af en Sag, der ingen Historie har, eller af et Lovforslag, som har en Fortid, men med Hensyn til hvis Forstaaelse Alle ere enige, at den bør gøres til Gjenstand for fornyet Forhandling, er det en Selvfølge, at man ikke kunde stille sig kraft paa det gamle Standpunkt uden derigjennem at sende det andet Thing en Krigserklæring, naar man veed, at det andet Thing har erklæret ikke at kunne blive staaende paa det gamle Standpunkt. Det er ganske sandt, men saaledes forholder det sig slet ikke med denne Sag; denne Sag har en bestemt Historie, og denne Sags Historie er saaledes knyttet til vor Forfatnings Udvikling, at Præsumtionen bestandig maa være for det Gamle, og der skal særlig tvingende Grunde for at komme ind paa noget Andet. Ligesom det jo er erkjendt fra alle Sider, at den midlertidige Finantslov, der ikke blot er bygget paa Pragis, overensstemmende Pragis og Enighed mellem de tre Faktorer, men som ogsaa nu derved er berettiget som et Slags Tillæg til eller Udvidelse af Grundloven, ganske vist indenfor Grundlovens Forudsætninger og Tanker, kun derigjennem faar en Berettigelse, at den er bygget paa Alles overensstemmende Mening gjennem 35 Aar, ligesom dette er anerkjendt, og ligesom det som Følge deraf vistnok ogsaa er erkjendt, at en Forandring i den hidtil gjældende Pragis ikke paa grundlovmæssig Maade kan ske, uden at alle tre Faktorer ere enige derom, saaledes maa det ogsaa erkjendes, at de Forandringer, der skulle ske, maa være motiverede paa en saadan Maade, at de ere overbevisende for enhver af de tre Faktorer. Da vi nu aldrig have haft nogen Tvivl om, at den hidtil gjældende Form for midlertidige Finantslove, der sthyder Grundlovens Givere sin Tilværelse, og som er fastholdt gennem mange Aars Erfaring, trods Alt, hvad der er foregaaet i alle disse Aar, ikke blot er fuldkommen klar, fuldkommen tydelig, men at den ogsaa er i fuldkommen Overensstemmelse med den til Grund for selve Forfatningen liggende politiske og konstitutionelle Opfattelse, saa er det Noget, man vistnok maa erkjende, at vi ikke kunne fravige denne Form, saa længe der ikke gives os fuldstændig gyldigt Bevis for, at en anden Form vilde være tydeligere og mere i Overensstemmelse med den konstitutionelle Aand, der gaar igjennem vor For-

fatning. Det er derfor kun i Overensstemmelse med disse Grundsatninger, som vi tror Enhver vil erkjende for dem, der maa ligge til Grund for Behandlingen af en saadan Sag, at vi have stillet os. Vi have aldrig erkjendt eller kunnet erkjende, at de Udtryk, i hvilke de midlertidige Love ere affattede, ere tvivlsomme, ligesom vi ikke have kunnet erkjende, at man har kunnet finde mere tydelige og klare Udtryk for Tanken end netop disse. Vi have ikke kunnet finde nogen Form, der bedre udtrykker Grundlovens Tanke end netop denne, eller er mere i Overensstemmelse med den, og Alt, hvad der er foreslaaet fra den anden Side, er mere eller mindre uklart, eller, hvis det er klart, opnaas Klarheden paa Beføstning af Lovens Grundlovmæssighed eller Overensstemmelse med Grundlovens Principer. Jeg fremhæver dette saa tydeligt, fordi jeg ikke ønsker at give Anledning til en saadan Misforstaaelse, som om dette Lovforslag var fastholdt fra vor Side i sin hidtilværende Form, fordi man vilde vise nogen Ignorering eller Hensynsløshed mod det andet Thing, den er fastholdt, fordi vi ikke se, at en anden Form eller Affattelse, som det fra Regjeringens eller dens Wenner's Side er foreslaaet, lader sig forene hverken med den Tydelighed, som er nødvendig, eller den Grundlovmæssighed, som maa fordres paa dette Omraade. — En yderligere Motivering af det af mig stillede Forslag behøves vistnok ikke.

Det Forslag, der er stillet af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), har en meget væsentlig Ulempe; det er nemlig den, at det kan betyde, hvad det skal være. Det kan læses, som om det ikke betød Andet end „løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler“. Forslaget gaar jo ud paa, at der indsættes en Bemyndigelse for Regjeringen til „foreløbig at afholde de til Fortsættelse af Statshusholdningens regelmæssige Gang nødvendige Udgifter“, men de for Statshusholdningens regelmæssige Gang nødvendige Udgifter ere efter min Mening ikke Andet end de løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, og hvis det er Meningen, indser jeg ikke, hvorfor de ærede Medlemmer have stillet Forslaget; saa er det bedre at beholde den gamle Affattelse, som er aldeles klar og utvetydig. (En Stemme: Hvis man kan faae den.) Naturligvis kan man faae den; kan man ikke blive enig om at forandre den, maa den blive staaende, det ærede Medlems Afbrydelse gaar ud fra den falske Forudsætning, at vi skulle lave Regler for midler-